

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง ภาพลักษณ์ขององค์การสหประชาชาติจากการนำเสนอของหนังสือพิมพ์รายวัน กับการเปิดรับข่าวสหประชาชาติ การรับรู้ทัศนคติ และภาพลักษณ์ต่อองค์การสหประชาชาติของประชาชนในกรุงเทพมหานคร แบ่งออกดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อศึกษาประเด็นข่าวสหประชาชาติที่หนังสือพิมพ์ในประเทศไทยนำเสนอ

ส่วนที่ 2. การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสหประชาชาติ การรับรู้ทัศนคติ และภาพลักษณ์ต่อสหประชาชาติ

ในบทนี้จะกล่าวถึงขั้นตอนต่าง ๆ ในการดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังต่อไปนี้
ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์เนื้อหา

1.1 กลุ่มตัวอย่าง

มีวัตถุประสงค์เพื่อทำการศึกษาเนื้อหาจากข่าวตัด (News Clips) ที่เกี่ยวกับสหประชาชาติและหน่วยงานในสังกัด ระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2545 ถึง 30 มิถุนายน พ.ศ. 2545 จากหนังสือพิมพ์ในประเทศไทยโดยกำหนดตัวอย่างหนังสือพิมพ์ที่ทำการศึกษาอย่างเจาะจง 4 ชื่อฉบับ คือ

1. หนังสือพิมพ์ประเภทเชิงปริมาณ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ
2. หนังสือพิมพ์ประเภทเชิงคุณภาพ ได้แก่ หนังสือพิมพ์มติชน
3. หนังสือพิมพ์ประเภทเชิงคุณภาพภาษาอังกฤษ เน้นความเป็นนานาชาติ ได้แก่ บางกอกโพสต์
4. หนังสือพิมพ์ประเภทเชิงคุณภาพภาษาอังกฤษ เน้นความเป็นชาตินิยม ได้แก่ เดอะเนชั่น

เหตุผลในการเจาะจงหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับ ใช้อยอดจำนวนผู้อ่านเป็นเกณฑ์ เนื่องจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเป็นตัวแทนของหนังสือพิมพ์ประเภทเชิงปริมาณที่มียอดจำนวนผู้อ่านสูงสุด หนังสือพิมพ์มติชนเป็นหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพภาษาไทยที่มียอดจำนวนผู้อ่านสูงสุด

หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์เป็นหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษในประเทศไทย เน้นความเป็นนานาชาติที่มียอดผู้อ่านและยอดจำหน่ายสูงสุด ส่วนหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น เป็นหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษในประเทศไทยเน้นความเป็นชาตินิยมที่มียอดผู้อ่านและยอดจำหน่ายที่สูงเช่นกัน

จึงถือได้ว่ากลุ่มตัวอย่างดังกล่าวข้างต้นเป็นตัวแทนของหนังสือพิมพ์แต่ละประเภทในประเทศไทย

ขั้นตอนในการสุ่มตัวอย่างหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ

การสุ่มตัวอย่างหนังสือพิมพ์จะใช้การสุ่มแบบมีระบบ (Systematic sampling) โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของหนังสือพิมพ์ฉบับละ 90 ตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น 360 ตัวอย่าง จากหนังสือพิมพ์ทั้งหมด 724 ฉบับ ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ 1 มกราคม พ.ศ. 2545 ถึง 30 มิถุนายน พ.ศ. 2545 (เลือกศึกษา 1 เดือนต่อ 15 ฉบับ เป็นระยะเวลา 6 เดือน เพราะฉะนั้น $6 \times 15 = 90$ ฉบับ) ดังนั้นจึงใช้กลุ่มตัวอย่างหนังสือพิมพ์ทั้งหมด 360 ตัวอย่าง โดยใช้วิธีจับฉลากเลือกศึกษาเฉพาะวันคู่

1.2 เครื่องมือในการวิจัย

ในการวิเคราะห์เนื้อหาข่าว เครื่องมือที่จะใช้คือ ตารางรหัส หรือแบบบันทึกข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหาของกรนำเสนองานเกี่ยวกับสหประชาชาติและหน่วยงานในสังกัดในหนังสือพิมพ์ในประเทศไทย ซึ่งจะทำการศึกษาทั้งฉบับที่ได้คัดเลือกและอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แบบบันทึกข้อมูลเป็น ตารางรหัส (Coding sheet) จึงถูกพัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้บันทึกข้อมูล รูปแบบและลักษณะการนำเสนอ ประเภทของข่าว บทบาทหน้าที่ของสหประชาชาติ และทิศทางในการนำเสนอข่าวสหประชาชาติ โดยจะทำการบันทึกจำนวนประเด็นของเนื้อหาข่าวเป็นรายเรื่อง (Items) โดยข้อมูลที่จะบันทึกลงในแบบบันทึกข้อมูล ประกอบไปด้วย

1. ชื่อของหนังสือพิมพ์ และวัน-เดือน-ปีของหนังสือพิมพ์ฉบับที่ศึกษา
2. เลขที่ของหน้าที่นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสหประชาชาติ
3. จำนวนคอลัมน์นิ้วของข่าวสหประชาชาติที่ทำการบันทึก
4. เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวข้องกับงานของสหประชาชาติ
 - เนื้อหาส่วนใหญ่ ได้แก่พื้นที่ในการเสนอข่าวใดข่าวหนึ่งมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับงานของสหประชาชาติเป็นส่วนใหญ่ หรือประมาณ 70% ของพื้นที่ในการนำเสนอเรื่องนั้น

- เนื้อหาส่วนรอง ได้แก่พื้นที่ในการเสนอข่าวใดข่าวหนึ่งและมีการกล่าวถึงสหประชาชาติหรือหน่วยงานของสหประชาชาติบ้างเป็นเนื้อที่ประมาณ 30-69%
- เนื้อหาพาดพิง ได้แก่การกล่าวถึงสหประชาชาติหรือหน่วยงานของสหประชาชาติในการนำเสนอข่าวบ้างเป็นปริมาณที่น้อยกว่า 30% ของเนื้อหาข่าวชิ้นนั้น ๆ

5. รูปแบบและลักษณะการนำเสนอ

- หัวข่าวใหญ่ในหน้า
- ข่าวธรรมดาในหน้า
- ข่าวย่อย
- บทบรรณาธิการ
- คอลัมน์ประจำ/ความคิดเห็น
- บทความ/รายงาน/สารคดี
- บทวิเคราะห์ บทวิจารณ์
- บทสัมภาษณ์/ข้อเขียน
- ภาพข่าว

6. ประเภทของข่าวและแหล่งข่าว

- ข่าวจากสำนักข่าวหรือแหล่งข่าวต่างประเทศ
- ข่าวจากหน่วยงานสหประชาชาติ
- ข่าวจากแหล่งข่าวอื่น ๆ

7. ทิศทางของข่าว

- ข่าวเชิงบวก
- ข่าวเชิงลบ
- ข่าวเชิงเป็นกลาง

8. ประเด็นที่นำเสนอเกี่ยวกับสหประชาชาติ

- เรื่องเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ระดับสูงและการบริหารงานของสหประชาชาติ
- เรื่องเกี่ยวกับงานด้านรักษาสันติภาพ
- การประชุมในด้านต่าง ๆ ของสหประชาชาติ
- เรื่องเกี่ยวกับงานเศรษฐกิจและสังคมของเอสแคป
- ผู้ลี้ภัย หรือ ข่าว UNHCR

- HIV/เอดส์ หรือข่าว UNAIDS
- เด็ก หรือข่าว UNICEF
- ยาเสพติด อาชญากรรม หรือข่าว UNDCP
- แรงงาน หรือข่าว ILO
- ศาลอาญาสากล ศาลUN ICC
- สิ่งแวดล้อม หรือ UNEP
- การศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม หรือ UNESCO
- โครงการพัฒนาต่าง ๆ หรือ UNDP
- ด้านอาหารและการเกษตร หรือ FAO
- ด้านอนามัยและสาธารณสุข หรือ WHO
- ความช่วยเหลือด้านอาหาร หรือ WFP
- ด้านการเงินและการลงทุน หรือ World Bank
- ด้านการให้กู้ยืมเงิน หรือ IMF
- ด้านสิทธิมนุษยชน หรือ UNCHR
- การให้ความช่วยเหลือด้านอาหาร หรือ WFP
- การส่งเสริมสถานภาพสตรี หรือ UNIFEM
- ด้านสหภาพโทรคมนาคม หรือ ITU
- ด้านประชากรของ UNFPA
- ด้านการบินพลเรือนระหว่างประเทศ หรือ ICAO
- ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม หรือ UNIDO
- ด้านสหภาพไปรษณีย์สากล หรือ UPU
- ด้านอื่น ๆ ของสหประชาชาติ

9. ความเกี่ยวข้องกับประเทศไทยหรือคนไทย

10. ภาพลักษณ์ที่ปรากฏในเนื้อหาหนังสือพิมพ์

- ด้านบวก ประเด็นหลัก.....
- เป็นกลาง ประเด็นหลัก.....
- ด้านลบ ประเด็นหลัก.....

1.3 เกณฑ์การบันทึกข้อมูล

สำหรับการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ แบ่งออกเป็น 2 รูปแบบใหญ่ ๆ ได้ดังนี้

1. **เนื้อหาข่าว** ได้แก่ รายละเอียดและข้อเท็จจริงจากการนำเสนอของผู้สื่อข่าวซึ่งอาจมีรูปแบบการนำเสนอในลักษณะที่เป็น ข่าวใหญ่ในหน้าต่าง ๆ ข่าวธรรมดา ข่าวย่อย และ ภาพข่าว หรือข่าวต่าง ๆ ที่เป็นเนื้อหาในฉบับ

2. **ส่วนที่เป็นความคิดเห็น** ได้แก่ ข้อเขียนในบทบรรณาธิการ คอลัมน์แสดงความคิดเห็น ให้ความรู้ บทความ รายงาน บทความวิเคราะห์วิจารณ์ต่าง ๆ โดยคอลัมนิสต์ นักวิจารณ์ นักวิชาการ โดยมีลักษณะและข้อเขียนในแต่ละประเภท ดังนี้

- บทบรรณาธิการ จะเป็นคอลัมน์หนึ่งที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ที่ได้มีการวิเคราะห์ ข้อมูลอย่างละเอียดในประเด็นข่าวนั้น ๆ และมีการแสดงความคิดเห็นตลอดจนจุดยืนของหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น

- คอลัมน์วิเคราะห์วิจารณ์ จะเป็นส่วนที่ใช้แสดงความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน ซึ่งอาจจะเป็นคอลัมนิสต์ประจำหรือไม่ก็ตาม

- คอลัมน์ซุบซิบ จะเป็นการนำเสนอในรูปของข้อความหรือข่าวสั้น ๆ ซึ่งแสดงความ เคลื่อนไหว และกล่าวถึงบุคคลในข่าวนั้นในลักษณะที่ไม่เป็นทางการ เช่นการล้อเลียน เสียดสี จาก พรรคนะส่วนตัวของผู้เขียน

- บทความ / รายงาน เป็นการรายงานความเคลื่อนไหวทางด้านวิชาการหรือการ แสดงความคิดเห็นโดยอิงหลักวิชาการ ซึ่งจะเป็นการเขียนข่าว รายงาน บทความโดยบุคคลภายนอก เช่น นักวิชาการ ผู้ทรงความรู้ในแขนงใด แขนงหนึ่งเป็นพิเศษ ทั้งนี้รวมถึงการรายงานที่เป็น บทสัมภาษณ์พิเศษด้วย

ประเด็นของข่าว สามารถแบ่งเกณฑ์และกรอบประเด็นข่าวได้เป็น 25 ประเภท เพื่อใช้ในการตัดสินใจถึงบทบาทของสหประชาชาติที่ถูกลำเสนอว่าอยู่ในประเภทข่าวใด เพื่อศึกษาว่า บทบาทใดของสหประชาชาติที่ถูกลำเสนอมากที่สุด

ภาพลักษณ์ที่ปรากฏในเนื้อหา สามารถวิเคราะห์ได้ 3 ระดับคือภาพลักษณ์ในด้าน บวก เป็นกลาง หรือด้านลบ โดยเกณฑ์ในการวิเคราะห์จะขึ้นอยู่กับความคิดเห็นและวิจารณ์ญาณ ของผู้ลงรหัส

ประเด็นหลักในเนื้อหาสามารถวิเคราะห์ได้จากบทบาทของสหประชาชาติที่ถูกลำ เสนอหรืออาจพิจารณาจากถ้อยคำ สมญานามที่สื่อมวลชนเรียกขาน ทั้งทางการและไม่เป็น ทางการ

1.4 การทดสอบความเชื่อมั่นในการลงรหัส

ในการศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการ สุ่มตัวอย่างจากหนังสือพิมพ์ที่ใช้ในการศึกษาเป็นจำนวน 30 ชิ้น แล้วผู้วิจัยได้หาผู้วิเคราะห์ร่วม จำนวน n ในที่นี้ $n = 3$ คน ซึ่งเป็นบุคคลที่ทำงานด้านการวิเคราะห์ข่าวโดยเฉพาะ มาร่วมลงรหัส จากหนังสือพิมพ์ที่สุ่มตัวอย่าง แล้วทำการวิเคราะห์จำแนกเนื้อหา ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จาก นั้นนำมาคำนวณตามหลักของ Holsti (Wimmer and Dominick, 1987:8) ดังนี้

$$R = \frac{N (C1. C2. C3 \dots Cn)}{(C1 + C2 + C3 + \dots + Cn)}$$

โดย	R	คือ	ค่าความน่าเชื่อถือ
	N	คือ	จำนวนผู้ลงรหัส
	C1 . C2 . C3 ... Cn	คือ	จำนวนครั้งที่ผู้ลงรหัสมีความเห็นตรงกัน
	C1 + C2 + C3+ ... Cn	คือ	จำนวนครั้งที่ผู้ลงรหัสทั้งหมดที่ทำการศึกษา

เกณฑ์ในการตัดสินใจ คือ ค่าที่ได้จากการทดสอบไม่ควรต่ำกว่า 0.75

การทดสอบความเชื่อมั่นของเนื้อหาตามประเด็นข่าวต่อภาพลักษณ์ที่ปรากฏในเชิงบวก เป็นกลาง หรือเป็นลบ จำนวน 30 ชิ้น ค่าที่ศึกษาเป็นดังนี้

$$3 (c1,2,3) = 3(27)$$

$$c1+c2+c3 = 30+30+30$$

แทนค่าในสูตร

$$R = \frac{75}{90} = 0.83$$

ในการวิเคราะห์ภาพลักษณ์ตามประเด็นข่าวตัวอย่าง ค่าความเชื่อมั่นที่ได้เท่ากับ 0.83 ถือว่ามีความเชื่อมั่นตามเกณฑ์ของ Holsti

1.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลกระทำโดยผู้ลงรหัส 5 คน ได้แก่ผู้วิจัย นายชวลิต บุญถนอม และ นางสาววรรณิภา จันทร์วิรัช ซึ่งเป็นผู้ช่วยสำหรับข่าวที่เป็นภาษาไทย ส่วนข่าวภาษาอังกฤษนั้น ผู้ช่วยลงรหัสอีก 2 คนคือ นายโจนาธาน ฮาร์เกอร์ และนายจูเลียน สเปนเลอร์ อ่านข่าวที่นำเสนอในหนังสือพิมพ์รายวันที่ทำการศึกษาทั้ง 4 ชื่อฉบับ ได้แก่ ไทยรัฐ มติชน บางกอกโพสต์ และเดอะเนชั่น ตามลำดับ โดยที่มีการประชุมทำความเข้าใจร่วมกันเพื่อพิจารณาข่าวและตีความตามเกณฑ์การวิจัยที่ได้กำหนดไว้แต่ละชิ้นข่าว ทำการบันทึกข้อมูลในแบบบันทึกข้อมูลข่าวละแผ่นรวมทั้งวิเคราะห์ภาพลักษณ์ที่นำเสนอว่ามีลักษณะเป็นบวก ลบ หรือมีความเป็นกลาง จากนั้นจึงบันทึกข้อมูลลงในแบบบันทึกข้อมูลให้ครบถ้วน โดยปกติข่าวที่หนังสือพิมพ์เห็นว่ามีความสำคัญที่จะนำเสนอแก่ผู้อ่านข่าว จะมีปริมาณพื้นที่ข่าวมากกว่าข่าวอื่น ๆ ในฉบับ ดังนั้นผู้ลงรหัสจึงทำการบันทึกปริมาณเนื้อที่ของข่าวจากทุกหน้าที่นำเสนอข่าวต่อเนื่องจากหัวข่าวแต่ละข่าว และจะนำมาเก็บรวบรวมในแผ่นลงรหัสรวมอีกครั้ง

1. ผู้วิจัยอ่านข่าวในแต่ละชิ้นข่าว ไปครั้งละชื่อฉบับ
2. กรอกข้อมูลในแบบบันทึกข้อมูลไปที่ละชิ้นข่าว ทีละคอลัมน์ โดยแบบบันทึกข้อมูล 1 แผ่นใช้กับ 1 ชิ้นข่าว ดังนั้น ในหน้าหนังสือพิมพ์รายวัน 1 ชื่อฉบับ หากมีข่าวหลายชิ้น ก็จะใช้แบบบันทึกข้อมูลหลายแผ่นตามจำนวนชิ้นข่าว
3. การพิจารณาแยกชนิดของข้อมูลว่า เป็นเนื้อหาใด รูปแบบและลักษณะใด แหล่งข่าวอะไร ทิศทางข่าวเป็นอย่างไร ประเด็นข่าวสหประชาชาติด้านใด มีความเกี่ยวข้องกับประเทศไทยหรือไม่ และให้ภาพลักษณ์ทางบวก กลาง และลบ อย่างไร รวมทั้งข้อความที่เป็นสาระของข่าวให้พิจารณาจำแนกตามเกณฑ์ที่ได้พิจารณาทกลงกัน
4. นำแผ่นข้อมูลที่ได้ ลงบันทึกในแผ่นลงรหัสสรุปอีกครั้งหนึ่ง เพื่อกำหนดผลรวมและจำนวนต่าง ๆ

1.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะพิจารณาจากคำ (Word) และประโยค (Sentence) ซึ่งเมื่อทำการบันทึกข้อมูลลงในแบบบันทึกข้อมูลแล้ว จะนำข้อมูลที่ได้นั้นมาวิเคราะห์ตามประเด็นต่าง ๆ ที่ได้กำหนดไว้ดังนี้

- (1) สัดส่วนของชาวสหประชาชาติที่นำเสนอจำแนกตามรูปแบบหรือลักษณะของการนำเสนอข่าวในแต่ละฉบับ
- (2) สัดส่วนของชาวสหประชาชาติที่นำเสนอจำแนกตามประเด็นของข่าวที่นำเสนอในแต่ละฉบับ
- (3) สัดส่วนของชาวสหประชาชาติที่นำเสนอจำแนกตามบทบาทของสหประชาชาติในแต่ละฉบับ
- (4) สัดส่วนของชาวสหประชาชาติที่นำเสนอจำแนกตามภาพลักษณ์ที่ปรากฏในเนื้อหาข่าวในแต่ละฉบับ
- (5) เปรียบเทียบพื้นที่ของชาวสหประชาชาติที่นำเสนอในแต่ละฉบับ
- (6) เปรียบเทียบการเสนอข่าวสหประชาชาติตามประเด็นของข่าวในแต่ละฉบับ
- (7) เปรียบเทียบการนำเสนอข่าวสหประชาชาติตามภาพลักษณ์ที่ปรากฏในเนื้อหาข่าวในแต่ละฉบับ

1.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ การหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

ส่วนที่ 2 การวิจัยเชิงสำรวจ

2.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรที่ทำการศึกษาในเรื่องการเปิดรับชาวสหประชาชาติ การรับรู้บทบาทหน้าที่ของสหประชาชาติ ทศนคติ และภาพลักษณ์ที่มีต่อองค์การสหประชาชาติของประชากรในกรุงเทพมหานคร เป็นกลุ่มประชากรที่อยู่ในบางสาขาอาชีพซึ่งไม่สามารถระบุจำนวนที่แท้จริงได้

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. ใช้วิธีกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Quota Sampling) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาไม่สามารถค้นหาจำนวนที่แท้จริงได้ จึงกำหนดกลุ่มที่ต้องการศึกษาจากอาชีพทั้งหมด 6 กลุ่ม ได้แก่

- นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา
- ครู/อาจารย์
- ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ นักการทูต พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- พนักงานบริษัทเอกชน
- เจ้าหน้าที่องค์การ/หน่วยงานเอกชน NGOs
- นักธุรกิจ/เจ้าของกิจการหรือผู้ประกอบการอิสระ หรือวิชาชีพอื่น ๆ

โดยจะศึกษากลุ่มละไม่น้อยกว่า 40 คน หรือ เป็นจำนวนทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า 240 คน แต่ในงานวิจัยนี้เก็บข้อมูลได้รวมทั้งสิ้น 259 คน

2. การเก็บข้อมูลใช้วิธีเก็บแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ด้วยการแจกแบบสอบถามตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น สถานที่ทำงานองค์การ หน่วยงานเอกชน โรงเรียน มหาวิทยาลัย สถานที่ราชการ ฯลฯ

2.2 ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรในการวิจัยแจกแจงตามสมมติฐานได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1. ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสหประชาชาติแตกต่างกัน

ตัวแปรต้น ลักษณะทางประชากร

ตัวแปรตาม การเปิดรับข่าวสหประชาชาติ

สมมติฐานที่ 2. ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรต่างกัน มีการรับรู้บทบาทหน้าที่ขององค์การสหประชาชาติแตกต่างกัน

ตัวแปรต้น ลักษณะทางประชากร

ตัวแปรตาม การรับรู้บทบาทหน้าที่ขององค์การสหประชาชาติ

สมมติฐานที่ 3. ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อองค์การสหประชาชาติแตกต่างกัน

ตัวแปรต้น ลักษณะทางประชากร

ตัวแปรตาม ทัศนคติต่อองค์การสหประชาชาติ

สมมติฐานที่ 4. ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีภาพลักษณ์องค์การสหประชาชาติแตกต่างกัน

ตัวแปรต้น ลักษณะทางประชากร

ตัวแปรตาม ภาพลักษณ์องค์การสหประชาชาติ

สมมติฐานที่ 5. การเปิดรับข่าวสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทหน้าที่ขององค์การสหประชาชาติ

ตัวแปรต้น การเปิดรับข่าวสหประชาชาติ

ตัวแปรตาม การรับรู้บทบาทหน้าที่ขององค์การสหประชาชาติ

สมมติฐานที่ 6. การเปิดรับข่าวสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อองค์การสหประชาชาติ

ตัวแปรต้น การเปิดรับข่าวสาร

ตัวแปรตาม ทัศนคติต่อองค์การสหประชาชาติ

สมมติฐานที่ 7. การเปิดรับข่าวสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์ที่มีต่อองค์การสหประชาชาติ

ตัวแปรต้น การเปิดรับข่าวสหประชาชาติ

ตัวแปรตาม ภาพลักษณ์ต่อองค์การสหประชาชาติ

สมมติฐานที่ 8. การรับรู้บทบาทหน้าที่ขององค์การสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสหประชาชาติ

ตัวแปรต้น การรับรู้บทบาทหน้าที่ขององค์การสหประชาชาติ

ตัวแปรตาม ทัศนคติต่อสหประชาชาติ

สมมติฐานที่ 9. การรับรู้บทบาทหน้าที่ขององค์การสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์ต่อองค์การสหประชาชาติ

ตัวแปรต้น การรับรู้บทบาทหน้าที่ขององค์การสหประชาชาติ

ตัวแปรตาม ภาพลักษณ์ต่อองค์การสหประชาชาติ

สมมติฐานที่ 10. ทศนคติของประชาชนที่มีต่อสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์ที่มีต่อองค์การสหประชาชาติ

ตัวแปรต้น ทศนคติต่อสหประชาชาติ -

ตัวแปรตาม ภาพลักษณ์ที่มีต่อสหประชาชาติ

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ คือแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ และเอกสารต่าง ๆ รวมถึงศึกษาทั้งการสร้างแบบสอบถามอย่างละเอียด ซึ่งแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นแบบสอบถามที่เป็นคำถามปลายปิด (Close-ended Questions) และคำถามปลายเปิด (Open-ended Questions) โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 6 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวและภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และอื่น ๆ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสหประชาชาติของคนไทย

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ในบทบาทหน้าที่ของสหประชาชาติ

ตอนที่ 4 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับทัศนคติต่อบทบาทของสหประชาชาติ

ตอนที่ 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับภาพลักษณ์ที่มีต่อสหประชาชาติ

ตอนที่ 6 ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเผยแพร่ข่าวสารของสหประชาชาติ

การตรวจสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้ของเครื่องมือ (Validity และ Reliability test)

ผู้วิจัยทำการตรวจสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสำรวจดังนี้

1. ตรวจสอบความเที่ยงตรง โดยนำแบบสอบถามที่ได้เรียบเรียงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษา นักวิชาการ เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขและเลือกเอาเฉพาะข้อความที่มีความเห็นตรงกันแล้วนำไปสอบถามในการเก็บข้อมูลจริง

2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบหาความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มที่เลือกไว้ จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบว่าคำถามในแต่ละข้อแต่ละตอนของแบบสอบถาม สามารถสื่อความหมายตรงตามที่ต้องการ และคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่ มีความยากหรือง่ายเพียงใด หลังจากนั้นจึงนำมาทดสอบหาความเชื่อถือได้ และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม โดยมีสูตรในการคำนวณดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2537)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum V_i}{V_t} \right]$$

เมื่อ	α	=	ความเชื่อถือได้
	K	=	จำนวนข้อ
	V_i	=	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	V_t	=	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

ผลการคำนวณค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามในการทดสอบ (Pre-test) เป็นดังนี้

- ค่าความเชื่อถือได้ในส่วนของการเปิดรับ ได้เท่ากับ 0.89
- ค่าความเชื่อถือในส่วนของการรับรู้เท่ากับ 0.97
- ค่าความเชื่อถือในส่วนของทัศนคติเท่ากับ 0.84
- ค่าความเชื่อถือในส่วนของภาพลักษณ์เท่ากับ 0.76

ถึงแม้ว่าค่าความเชื่อถือได้อยู่ในเกณฑ์ดี และใช้ได้ แต่เพื่อความเหมาะสม ผู้วิจัยได้ปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงแบบสอบถามบางข้อเพื่อให้มีความชัดเจนมากขึ้น

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูลที่เป็นแบบสอบถามมีดังนี้ ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างกรอกข้อมูลเองและรอรับแบบสอบถามในทันที ในแบบสอบถามจะมีเนื้อหา การแนะนำตัวของผู้วิจัย และชี้แจงวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย พร้อมทั้งขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความครบถ้วนของแบบสอบถาม ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามได้ไม่ครบถ้วน ผู้วิจัยจะทำการตัดทิ้งและเก็บข้อมูลตัวอย่างรายใหม่ให้ได้ครบตามกลุ่มอาชีพ 6

กลุ่ม ๆ ละอย่างน้อย 40 คน รวมทั้งสิ้น 259 คน โดยการเก็บข้อมูลอยู่ในช่วง 31 สิงหาคม – 10 กันยายน พ.ศ. 2545

เกณฑ์การให้คะแนนเพื่อการวิเคราะห์แบบสอบถาม

การสำรวจ

การวัดค่าตัวแปร

1. ลักษณะทางประชากร ได้แก่

1.1 เพศ แบ่งออกเป็น

- ชาย
- หญิง

1.2 อายุ แบ่งออกเป็น

- 15-25 ปี
- 26-35 ปี
- 36-45 ปี
- 46-55 ปี
- 55 ปีขึ้นไป

1.3 ระดับการศึกษา แบ่งเป็น

- ต่ำกว่ามัธยมศึกษา หรือ ปวช
- มัธยมศึกษา/ปวช.
- ปวส/อนุปริญญา
- ปริญญาตรี
- สูงกว่าปริญญาตรี

1.4 อาชีพ แบ่งออกเป็น

- นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา
- ครู/อาจารย์
- ข้าราชการ/ทหาร/ตำรวจ นักการทูต พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- พนักงานบริษัทเอกชน
- เจ้าหน้าที่องค์กร/หน่วยงานเอกชน NGOs
- นักธุรกิจ/เจ้าของกิจการหรือผู้ประกอบการอาชีพอิสระ หรือวิชาชีพอื่น ๆ

1.5 ความจำเป็นต่อการศึกษาหรือการทำงานในการเปิดรับชาวสหประชาชาติ

จำเป็น = 1 คะแนน ไม่จำเป็น = 0 คะแนน

1.6 การรู้จักสัญลักษณ์ต่าง ๆ ของสหประชาชาติ วัดความรู้ หรือ การรู้จักสัญลักษณ์ต่าง ๆ ขององค์การสหประชาชาติและหน่วยงานในสังกัด ทั้งหมด 5 ข้อ ที่มีการให้คะแนนแต่ละข้อเป็น 0, 1 กล่าวคือ ถ้าผู้ตอบเลือกคำตอบที่ถูกต้องจะได้ 1 คะแนน และเลือกคำตอบที่ผิดจะได้ 0 คะแนน จากนั้นจึงนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยแล้วจัดระดับความรู้ หรือ การรู้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	0.00 – 0.20	มีความรู้อยู่ในระดับต่ำมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	0.21 – 0.40	มีความรู้อยู่ในระดับต่ำ
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	0.41 – 0.60	มีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	0.61 – 0.80	มีความรู้อยู่ในระดับสูง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	0.81 – 1.00	มีความรู้อยู่ในระดับสูงมาก

2. เกณฑ์การเปิดรับชาวสหประชาชาติ

- บ่อยมาก (เดือนละ 3-4 ครั้ง) = 5 คะแนน หมายถึง การเปิดรับชาวมากที่สุด
- บ่อย (เดือนละ 1-2 ครั้ง) = 4 คะแนน หมายถึง การเปิดรับชาวมาก
- ปานกลาง (สองเดือนต่อครั้ง) = 3 คะแนน หมายถึง การเปิดรับชาวปานกลาง
- น้อย (สามเดือนต่อครั้ง) = 2 คะแนน หมายถึง มีการเปิดรับชาวน้อย
- เคยบ้าง = 1 คะแนน หมายถึง มีการเปิดรับชาวน้อยมาก
- ไม่เลย = 0 คะแนน หมายถึง ไม่ได้เปิดรับชาวเลย

โดยมีเกณฑ์การแบ่งระดับค่าเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ คือ

- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 ระดับมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 ระดับมาก
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 ระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 ระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.00 – 1.49 ระดับน้อยที่สุด

3. กำหนดเกณฑ์ในการวัดการรับรู้

- มากที่สุด (81-100%) = 5 คะแนน
- มาก (61-80%) = 4 คะแนน
- ไม่แน่ใจ หรือเฉย ๆ (41-60%) = 3 คะแนน
- น้อย (21-40%) = 2 คะแนน
- น้อยมาก (0-20%) = 1 คะแนน

การจัดระดับของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- คะแนนระหว่าง 4.50 – 5.00 ระดับการรับรู้มากที่สุด
- คะแนนระหว่าง 3.50 – 4.49 ระดับการรับรู้มาก
- คะแนนระหว่าง 2.50 – 3.49 ระดับการรับรู้ปานกลาง
- คะแนนระหว่าง 1.50 – 2.49 ระดับการรับรู้ น้อย
- คะแนนระหว่าง 1.00 – 1.49 ระดับการรับรู้ น้อยที่สุด

4. กำหนดเกณฑ์ในการวัดทัศนคติต่อสหประชาชาติ โดยมีลำดับคะแนนตั้งแต่

1-5 ดังนี้

	<u>ทัศนคติเชิงบวก</u>	<u>ทัศนคติเชิงลบ</u>	
● เห็นด้วยอย่างยิ่ง	= 5	1	คะแนน
● เห็นด้วย	= 4	2	คะแนน
● ไม่แน่ใจ หรือเฉย ๆ	= 3	3	คะแนน
● ไม่เห็นด้วย	= 2	4	คะแนน
● ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	= 1	5	คะแนน

นำคะแนนเฉลี่ยที่ได้มาจัดระดับทัศนคติเป็น 5 ระดับดังนี้

- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 มีทัศนคติเชิงบวกมาก
- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 มีทัศนคติเชิงบวก
- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 มีทัศนคติเชิงปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 มีทัศนคติเชิงลบ
- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 มีทัศนคติเชิงลบมาก

5. ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของสหประชาชาติ

	<u>ภาพลักษณ์เชิงบวก</u>	<u>ภาพลักษณ์เชิงลบ</u>
● เห็นด้วยอย่างยิ่ง	= 5	1 คะแนน
● เห็นด้วย	= 4	2 คะแนน
● ไม่แน่ใจ หรือเฉย ๆ	= 3	3 คะแนน
● ไม่เห็นด้วย	= 2	4 คะแนน
● ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	= 1	5 คะแนน

เกณฑ์ในการวัดภาพลักษณ์แบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 มีภาพลักษณ์บวกมาก
- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 มีภาพลักษณ์เชิงบวก
- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 มีภาพลักษณ์เชิงกลาง ๆ
- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 มีภาพลักษณ์เชิงลบ
- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 มีภาพลักษณ์เชิงลบมาก

เกณฑ์การพิสูจน์สมมติฐาน

ค่าความสัมพันธ์

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การจัดระดับความสัมพันธ์ของวิเชียร เกตุสิงห์ ดังนี้

ระดับคะแนน	ความหมาย
● 0.00-0.19	หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก
● 0.20-0.39	หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
● 0.40-0.59	หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
● 0.60-0.79	หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับสูง
● ตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป	หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากมีการ Pre-test และปรับแก้ไขเรียบร้อยแล้ว จะมีการนำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแล้วจึงนำข้อมูลดังกล่าวมาทำการประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์และวิเคราะห์ผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS PC โดยใช้ตารางแจกแจงความถี่ (Frequencies) คำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง และทดสอบสมมติฐานดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้ความถี่ อัตราร้อยละ และค่าเฉลี่ย เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) เป็นการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ โดยใช้สถิติดังนี้

2.1 ใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม (One-way ANOVA) และการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยใช้ T-test เพื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามลักษณะทางประชากรกับการเปิดรับข่าวสาร

2.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในการวิเคราะห์

การนำเสนอข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากงานวิจัยครั้งนี้จะนำเสนอออกมาในรูปของตารางและการบรรยายข้อมูล